

عنوان مقاله:

برهان امکان و وجوب و نقدهای کانت و هیوم

محل انتشار:

دوفصلنامه حکمت معاصر، دوره 1، شماره 1 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

حمید پارسانیا - عضو هیئت علمی دانشگاه باقرالعلوم قم.

خلاصه مقاله:

برهان صدیقین به شکلی که ابن سینا آن را نخستین بار برای برهان امکان و وجوب به کار برد، از طریق آثار ابن رشد وابن میمون در قرون وسطی، به آثار توماس آکویناس راه یافت. مفاهیم مربوط به این برهان چنانکه مورد نظر ابن سینا بود، در این آثار منتقل نشد و آشفتگی برهان در فلسفه بعد از رنسانس غرب نیز ادامه یافت. در این مقاله برهان امکان و وجوب از قرن هفدهم به بعد در تاریخ فلسفه غرب دنبال نشده است. مدعای مقاله این است که لایبنتس و ولف، برهان را بر مدار امکان احتمالی و نه امکان ماهوی اقامه کرده اند و اشکالاتی که از ناحیه ی هیوم و کانت و دیگران بر این برهان به تقریر آکویناسی آن اقامه شده، خالی از قوت نیستند. در بخش پایانی، قوت و قدرت تقریر سنیوی برهان در رد اشکالاتی که از قرن هفدهم به بعد نسبت به برهان وارد آمده، اثبات شده است

کلمات کلیدی:

امکان احتمالی، امکان ماهوی، برهان امکان و وجوب، حمل اولی، حمل شایع

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/795614>

